

[Justitsministeren]

bør anbringes i sociale institutioner i stedet for i fængsler og i arresthuse. Jeg synes derfor, at vi nu i fællesskab kan glæde os over, at amterne har vist imødekommenhed og forståelse for de problemer vedrørende de unge lovovertrædere, der har været løst utilstrækkeligt gennem de senere år.

Annelise Gotfredsen (KF):

Der er som også nævnt af justitsministeren formentlig bred enighed om, at unge lovovertrædere, dvs. unge mellem 15 og 17 år, ikke bør anbringes i fængselsregie, men i mere eller mindre sikrede sociale institutioner. Jeg kan give forslagsstillerne ret i, at der har været vanskeligheder med at finde tilstrækkelig mange institutionspladser, og også geografisk har der vist sig stor forskel både med hensyn til kapacitet og, hvad der er nok så beklageligt, vilje til at finde passende anbringelsesmuligheder. Det er jo amtskommunerne, som skal skaffe sikrede pladser, og deri ligger også nogle økonomiske problemer. Vi er derfor glade for, at regeringen har fået sagen gennemdrøftet med kommunerne med det resultat, at der nu er sket næsten en fordobling af antallet af pladser.

Jeg skal ikke her vurdere, om udvidelsen er tilstrækkelig, men jeg forstår, at man løbende vil følge udviklingen, og vi må så tage stilling til resultaterne på et senere tidspunkt.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre kan tilslutte sig intentionerne i dette forslag. Naturligvis skal der være det antal institutionspladser, som domstolene forlanger. Imidlertid har ministeren tidligere til retsudvalget og også her i dag oplyst, at der er ved at blive etableret flere pladser.

Venstre hilser med tilfredshed, at socialministeren nu gennem forholdsordre til de sociale myndigheder vil sikre den fornødne kontakt mellem politiet og de sociale myndigheder.

Venstre vil selvsagt følge denne sag, men med de oplysninger, der er fremkommet fra de to ministre, mener vi, at forslaget i øjeblikket er overflødigt.

Alice Faber (SF):

Dette beslutningsforslag er fremsat den 15. januar, og den 24. januar fik vi et notat fra justitsministeren, som tog fat på nogle af de

problemer, som beslutningsforslaget handler om. Vi har mange gange haft dette oppe i retsudvalget, fordi problemstillingen er alvorlig, og det har der været enighed om i retsudvalget, hvad de forskellige ordførere også giver udtryk for. Det er utrolig vigtigt for denne gruppe unge, som er en meget speciel gruppe, hvoraf de fleste har været gennem systemerne i mange år og har haft en meget belastet barndom, at man ikke opgiver at prøve at resocialisere dem, altså ikke sætter dem i fængsel, hvor de bestemt ikke har gode chancer for at blive resocialiseret.

Jeg synes, at det er vigtigt, selv om der er kommet flere pladser, hvad notatet fra justitsministeren giver udtryk for, at vi får kendskab til: hvor stort er behovet? Hvor mange pladser er der behov for? Det synes jeg vi mangler nogle oplysninger om. Ganske vist har vi fået at vide, at der kommer flere pladser, men er det sådan, at de dækker det eksisterende behov?

Det er også vigtigt, at vi får en lidt bedre beskrivelse af, hvad det er for nogle institutionspladser, der findes, fordi det er den specielle type unge, som jeg nævnte før, altså unge, som kender systemerne, som er trætte af pædagoger, og som ofte er misbrugere. Når socialforvaltningsfolkene kommer i retten med dem, kommer de ofte med 1 kg eller 2 kg sagsmapper under armen og har haft utrolig mange negative oplevelser, fordi de har vist socialarbejderne, at de ikke har været nogen succes. Den måde, man har behandlet dem på de sidste år i socialforvaltningerne, har gennemgående ikke været god, og derfor er det så vigtigt, at det bliver nogle specielle socialpædagogiske foranstaltninger, man sætter i værk for disse unge.

Når vi nu skal gennemgå forslaget i retsudvalget, synes jeg, det er vigtigt, at vi får så mange oplysninger som muligt om institutionsmulighederne, om pædagogikken og indholdet i de institutionspladser, som vi giver de unge. Det synes jeg vi skal tage fat på i retsudvalget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette socialdemokratiske beslutningsforslag fremkommer jo, efter at vi i mange år fortrinsvis under socialdemokratiske justitsministre har drøftet dette problem. Vi må jo ikke glemme, at vi helt tilbage i 1960'erne ved